

[Hauch.]

kunde faa en Ordning af dette Forhold. Jeg paaskønner det og haaber, at den højtærede Udenrigsminister med sin Indflydelse og den Lejlighed, han har til at udøve Indflydelse i denne Sag, vil lægge Vægt paa, at der fra Regeringspartiernes Side kan fremkomme saadanne Indrømmelser med Hensyn til dette Spørgsmaal, som er nødvendige for at faa tilvejebragt en Ordning af Spørgsmaalet for en rimelig Tid. Jeg har endnu i nogen Grad — det vil jeg ikke lægge Skjul paa — mine Tvivl, og den højtærede Udenrigsminister ved ogsaa, at jeg har det, men jeg vil ikke give Udtryk for, at der slet ikke skulde være Haab om at faa den højtærede Udenrigsminister til at bevæge sig i det Spørgsmaal; saa længe han har den Indflydelse, han har, vil jeg bevare Haabet og Ønsket om, at han ogsaa en Gang maa blive forlenet med den Bevægelighed i denne Sag, som er nødvendig for at finde en Løsning.

Den højtærede Udenrigsminister hævdede, at Flertallet af den danske Befolkning har ydet sin Tilslutning til det Forslag, der ligger paa Landstingets Bord, ved sidste Valg havde de givet deres Tilslutning dertil. Ja, det er muligt, at den højtærede Forsvarsministers Vælgere har givet deres Tilslutning dertil, og det er ogsaa muligt, at den højtærede Udenrigsminister, naar han kom ud i Landet, har haft Lejlighed til ustandseligt at drøfte Forsvarsspørgsmaalet og derfor har faaet den Opfattelse, at Forsvarsspørgsmaalet var det egentlige afgørende Spørgsmaal foran sidste Valg. Jeg kan saamænd i og for sig godt forstaa det; med hele den højtærede Udenrigsministers Fortid i dette Spørgsmaal er det naturligt, at saa snart han viser sig ude paa politiske Møder, bliver Forsvarsspørgsmaalet drøftet. Men dersom den højtærede Minister heraf maatte drage den Slutning, at sidste Valg drejede sig om Spørgsmaalet om en Vedtagelse af dette Forslag eller ikke, tager han i meget betydelig Grad fejl; saa er der noget, der trænger til at revideres i hans Opfattelse. Naar vi nemlig undersøger de Spørgsmaal, der var afgørende ved sidste Valg, tør jeg vove den Paastand, at Forsvarsspørgsmaalet havde meget ringe Indflydelse paa Valgresultatet, og derfor ved den højtærede Udenrigsminister i Virkeligheden slet ikke, hvordan den danske Befolkning stiller sig til det Forslag, som foreligger til Behandling.

Endelig maa jeg sige, at naar den højtærede Udenrigsminister anførte, at der ikke i de Indberetninger, der forelaa, og som havde en hemmelig Karakter, var noget

overraskende, kan jeg hverken bekræfte eller afkræfte den højtærede Udenrigsministers Udtalelse. Men jeg maa hævde, at det dog maa være saaledes, at ogsaa andre end den højtærede Udenrigsminister kan skønne over, om der i saadanne Sager foreligger Ting af Interesse. Den højtærede Udenrigsminister maa være klar over, at selv om man tillægger hans Autoritet stor Betydning i saa Henseende, kan den ikke være ene afgørende, og i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Folkeafstemning maa jeg henpege paa, at selv om jeg er enig i, at saadanne fortrolige Indberetninger ikke bør gøres tilgængelige for Offentligheden — jeg sagde før, at jeg er ganske enig med Udenrigsministeren deri —, synes jeg dog, den højtærede Udenrigsminister skulde lade være med overfor dette høje Ting og overfor det høje Folketing og overfor Offentligheden at sige: Ja, der er saamænd ikke noget i det! Naar man nemlig maa sige, at man ikke kan give Besked om en Indberetning og ikke gøre den tilgængelig, mener jeg, man skal lade være med at tilføje, hvad den i det hele taget drejer sig om; den højtærede Minister tjener heller ikke sine egne Interesser med at fremhæve dette. Jeg er klar over, at der kan forekomme Indberetninger af den omtalte Art, og jeg beklager for øvrigt — det vil jeg gerne anføre her —, at dette Spørgsmaal er blevet gjort til Genstand for Forhandling paa Rigsdagen, fordi det giver en Luft omkring det hele, som ikke er rigtig god; men jeg synes, at den højtærede Udenrigsminister skulde være forsigtig med at sige, at der saamænd ikke er noget i denne Indberetning. Det finder jeg ikke klogt og rigtigt.

Den højtærede Statsministers Udtalelser i Genève har jo spillet en Rolle herhjemme. Hvor stor en Rolle de har spillet ude, skal jeg ikke kunne have nogen Mening om; naar man læser de Blade, der slutter sig til de Anskuelser, som er herskende indenfor Regeringspartiet, skulde man tro, at denne Tale har været noget i Retning af en Verdensbegivenhed, men jeg er altsaa ude af Stand til at bedømme dette. Derimod er der en Ting, jeg ikke er ude af Stand til at bedømme, og det er selve den Tale, den højtærede Statsminister holdt i Genève. Den slaar fuldstændigt Fødderne bort fra Afrustningen. Den højtærede Udenrigsminister citerede Talen her, og jeg maa sige, at Slutningen er af den Beskaffenhed, at den i Virkeligheden dækker den Opfattelse, som er den almindelige i den danske Befolkning. Det maa man jo ogsaa indenfor Regeringen have haft Indtrykket af. Men naar man altsaa er